

veed, navnlig til Snus, og om Snus bliver lidt billigere eller lidt dyrere, er i og for sig ikke af nogen saa overordentlig stor Betydning, at det kunde berettige til at tilføjes disse praktiske Hensyn, som i alle Forhold og ikke mindst her have stor Betydning. Jeg kan derfor ikke gaa med til imod Regeringens Mening og imod sagkundige Toldembedsmænds Mening at opstille denne Adskillelse imellem Blade og Stikke. Det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen) med Hensyn til Citronsyre, synes efter de praktiske Grunde, han anførte, at være heldigt. — Jeg kunde i og for sig meget godt stemme for, at Skibsafgifter høves for udenrigt Fart. Det vil af Motiverne ses, at, naar jeg end ikke vilde være med til deres ubetingede Ophævelse, saa er det, fordi der her gjør sig gjældende et lille praktisk Hensyn, nemlig Ønsket om, at Regeringen skulde have Midler til at byde Røget til andre Magter. Jeg tilstaar, at jeg tror, at der i det Hele taget kunde være gjort Mere, end der er gjort, for ved Forhandlinger med fremmede Magter at skaffe gjenfaldige Nedsættelser. Men de Nedsættelser, der ere fordelagtige for os, ønske jeg ganske vist for mit Bedkommende, at vi skulle gjøre, selv om de tillige ere fordelagtige for Andre. Dette gjælder alle vore Toldnedsættelser, at de i og for sig ere fordelagtige for os, selv om de fremmede Magter ikke antage liggende. Naar man nu i den sidste Tid har talt om denne Gjenfaldighed, og at Frihandel var et tomt Ord, naar der ingen Gjenfaldighed var, saa maa jeg sige, jeg har ikke set nogen værre Frase. Man har talt om Stikord. Jeg har ikke set noget værre Stikord end denne „Gjenfaldighed“. Thi enten have vi allerede fuldstændig Gjenfaldighed, hvis Meningen nemlig kun er, at vi skulle se hen til de Lande, vi iver handle med, hvis vi f. Ex. blot ville se hen til England, der er det Land, som med Hensyn til Omfattningen har den største Betydning for os, ja selv om vi ville se hen til Sverig og Norge, saa vil man jo vide, at med disse Lande have vi allerede væsentlig Gjenfaldighed. Eller mener man, at alle andre Lande skulle gaa foran for os eller forandre samtidig med os, saa er jo Meningen den, at man slet ikke maa røre ved noget af disse Forhold, man vil blot klamme sig til den bestaaende Bestyrelse. Det er da ganske vist kun et Stikord. Men jeg indrømmer, at ihvorvel jeg paa ingen Maade ønske, at vore Nedsættelser skulle være afhængige af Udlandet, navnlig med Hensyn til Beskyttelsestolden, som ikke alene kræves for Statens Skyld, men ogsaa for andre Medborgeres Lønners Skyld, saa kunde jeg dog ønske, at Regeringen saavidt muligt samtidig med, at den foretog, hvad der var hensigtsmæssigt for vor egen Skyld, fik andre Stater til at foretage, hvad der kunde være hensigtsmæssigt for dem og samtidig ogsaa for os. Handelsmænd have

sagt mig, at der var visse Nedsættelser, som vare af stor Betydning for den danske Handel i Sverig og Norge, og netop et Par af de Satter, som vi opstille, og hvor vore Forderinger her gaa noget videre, end Regeringen ønsker det, vedrøre netop nogle Artikler, der i høi Grad interessere Sverig og Norge, navnlig Fern og Tra. Jeg har oftere havt Leilighed til at fremsætte gennem Finantsudvalget Ønsker om en saadan Forhandling. Der har jo fundet nogen Forhandling Sted — og jo med et heldigt Resultat — Forhandling om visse finaa Forhold med den svenske Regering. Men her er der nu en Afgift, som ikke hører til de beskyttende Afgifter, det er kun en Sat, og som er særdeles stiftet til at tjene til at komme til Overenskomst med fremmede Lande, det er Skibsafgiften. Jeg tror, at vor Regering oftere overfor visse bestemte fremmede Lande, for hvilke det har været Politik at slutte det Slags Overenskomster, har søgt Sædnet af ikke at kunne gjøre et Kontrabud med Hensyn til Skibsafgiften. Skibsafgiften er særlig vel stiftet til dette. Det Land, som der allermost har været Anledning til at stille sig saaledes overfor, har været Frankrig; men det Samme kunde ogsaa være Tilfældet overfor enkelte andre europæiske Lande. Hvis den ærede Minister kan taale denne Mangel paa Indtægt ved at gaa ind paa Flertallets Forslag, skal jeg for mit Bedkommende ganske vist med Fornøjelse se, at denne Afgift helt falder bort.

Formanden: Der er endnu indtegnet flere Kalere foruden Ordføreren, og da der ikke er Udsigt til at tilendebringe Sagen i dette Møde, skal jeg her standse Forhandlingen. Ved Folketingsmanden for Frederiksberg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) er der indgivet et Andragende fra Bestyrelsen for almindelig dansk Belfordersforening, dateret 6te April 1873, angaaende Forbedring af Arbeidernes Tilkaar, navnlig i Forhold til en Piece af Hr. P. F. Lunde: „Run i Ordning af Arbejderforholdene er Frelse for Samfundet.“ Exemplarer af denne Piece ville desuden blive omdelte.

Folketingsmændene for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) og Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) have underrettet mig om, at de agte her i Thinget at indbringe Forslag til Beslutning af Folkethinget saalydende: „Folkethinget beslutter at udtaale, at det ønske de uden Lovgivningsmagtens Medvirkning under ministeriel Ansvarlighed træffe Bestemmelser, hvorved der raades over Balle adelige Stifts og Bemestorfte adelige Somfruløfers Midler, for grundlovsstridige, og at det forbeholder sig at tage Forholdsregler med Hensyn til de nævnte Bestemmelser, navnlig til Restriptionerne af 2den April 1873.“

Det paaligger mig i et følgende Møde at stille